

Original side 43:

Torneå Lappmarck

Anno 1713 den 10, 11 och 12 Februari höltz Laga Ting i Torneå Lappmarck uppå Jukasjärwi Tingställe med Allmogen af Sigge- och Tingewara byar, närwarande Cronones Befallningsman wälbetrodde Petter Pipping.

Nämдемән

Nils Mikkellsson i Siggewara	Olof Nyman i Tingewara
Olof Kyrkwärd i Tingewara	Per And. Näfwa i Siggewara
Henrik Biörndahl i Tingewara	Lars Olsson Gunnar i Siggewara
Hen. Loica i Tingewara	Olof Klemmetsson i Siggewara
Per Persson Påcka i Siggewara	

1.

Uthlystes Tinget, och behörige Kongl. Mayts. Förordningar denne Landzorten angående opplästes särdelas af den 25. Aprilis 1696.

2.

Lät Befallningzman wälbetde. Petter Pipping upläsa dess undfångne fullmacht utaf höglofl. Kongl. Cammar Collegio på Lappfogdetiensten uti Torneå och Kiemi Lappmarck, daterat Stoc Holm den 26 November 1712, och hr. Landzhöfdinges

Original side 44:

Höywelborne Baron herr Engelbreckt Mannerburgz Immission den 3 Januari 1713.

3.

Efter inhämptedt underrättelse om Lappernas wilkor, blefwo fölliande utsedde för dee förstandigaste och alt dy till Nämдемән antoges uti dee Afgångnas eller förlofwades ställer, Nembl. Johan Larsson Påfwe i Siggewara, Mikkell Henriksson i Tingewara, Jon Henriksson i Tingewara.

4.

Olof Henriksson Turcki i Siggewara beswärade sig öfwer Nils Thomasson Lalla i Rautiswoma, som skall för en och annan sagt, honom stulit och slachtadt en annors Rehn. Nils Lalla tilstod, sig fält

dee orden, och påstår så skiedt är, Nembl. Att emillan nästledne Andersmässo och Juhletidhen hafwa twänne Gässer, Henrik Kiemilainens Son Petter i Siggewara, och Erik Anderssons Son Amund i Tingewara, berättadt, det en Manss Person Kommit ifrån det ställe, som Olof Persson Ponga i Siggewara wistades, och fördt en Rehn med sig der ifrån.

Original side 45:

Nils Lalla for efter honom, och fan at en Rehn war slachtadt ett godt bysseskått ifrån Olof Turkis Kåtta, hwars Öron som af skinnet skurit war han opsöckte, och fan at Olof Persson Påfwes märkie stod där på, gick icke till Kåttan, utan togh Öronen heem med sig 1/4 Miihl der ifrån, och ey långdt ifrån Kåtten, wid pass ett godt bysseskått i Snön nedgrof, men Olof skall fölgdt honom efter, och igen tagit Öronen ifrån samma ställe. Olof Henriksson nekade till Lallas berättelse, säyandes, sådant wara den störste Osanning, men han sade sig willia bewiisa, at Rehn är slachtad wid pass twänne bysseskått ifrån Kåttan, som Lapparne aldrig giöre, enär dee slachte sine egna? eller wälfådde Rehner utan brede wid Kåtten. Olof sade det wara Obewiisligit, at några Reehn ware så långdt ifrån hans Kåtta af honom slachtadt. Nils Lalla sade, at om han får någon som syner stället, wille han sin talen bewiisa. Förden skull och som det allenast är tree Miiler här ifrån befaltes Nämde mannen Per Andersson Näfwe i Tingewara, och Lappmannen Mikkel Persson Påcka i Siggewara, at föllia desse

Original side 46:

twistiga Parter til samma Ort, och bese om säkert teckn fins, at någon Reen är slachtadt så långt ifrån Kåttan, som Nils påstår, och den andra nekar. Ofwannemde Personar, waro wäl till wägs at bese rummet, där Renarne skola blifwit slachtade, men Nils Lalla farit tillbaka, och wägradt sig föllia med dem, påstod wäl sin tahlan, men den med inga wittnen, skiähl eller liiknelse den samma bestyrcka Kunde. Förden skull Kan Tingsrätten ey annat sluta, än at Nils Lalla upsäteligen sökt at Komma Henrik Turck, tiufwe sak uppå, uten grund, och altdy i förmågo af det 20 Cap. Tingmålalbalken, sakfällia Nils Lalla för obewiislig beskyllning på Olof Henriksson Turcki, till Fyretio Marck Silfrm. till tre skiftes, För hwilka böter han plichtade med Kropp.

5.

Klåckarens Lars Johanssons hustru Karin Mikkelsdotter förekom, och gaf tilkänna, huru som bemelte hennes man, är d. 11 nästledne May om en Söndags morgon frisk och helbregda Gången i Kyrckian med sin Äldsta Son

Original side 47:

Johan, men om Aftonen har hon fådt wetta dee tiidender med sin yngre Son Mikkel at fadren låg död i Kyrckioherde Gården, hwilken warit af dess äldre broder Johan heemskickadt, sådant Modren at Kundgiöra, och enär hon Kom i Prästegården fann hon sin Man död på Kiökzgålfwet, och hans byxor eller håsor Komme af sit wahnlike ställe hängandes eller nederförde, finnandes hustru Karin fuller intet teckn på hans Kropp, honom af någons handawärkan död liutit; Liikwäll, som Henrik Larsson Påfwe i Siggewara skulle haft dee Orden, det hon ey skulle dricka sin Mans blod, och Henrik Larsson Mangi jemwäll sagdt, at Kyrckioherdens Kiäreste Susanna Wanenea sagdt till sin Man, som Kommit in när Klockaren låg död på Gålfwet, och lett der uth, at Klockaren druckit ihähl sig utaf bränwiin, begärar hon, at berörde, med flere Personer som warit närwarande enär hennes man dödde, måtte Afhöres huru tilgångit ware, på det hon må Kunna giöra sig så mycket mera försäkradt at han utan någon Menniskios tilskyndande död blefwan; Altså uppå Änckans begäran framkallades fölliande Personer, som wittnes Eden aflade, och sedan berättade.

1. Henrik Larsson Påfwe, at förberörde den 11

Original side 48:

Maj, är han efter Prädiiken Gången i Kiöket uthi Prästegården med Klockaren Lars Johansson samt Henrik Larsson Mangi, och en tiggare Lapp Henrik Jonsson wid Namn, då Henrik Påfwe Kiöpta ett stoop bränwiin, som han slog i een Skopa, och end en skied supo dee där af hwar andra till, doch blef twädelarne wid Pass qwarlembnadt i Skopan, Enär dee alla fölgdes uhr Prästegården till Eriks Elingi stuga, där dee blefwo tills emot Midafton, Klockaren gick föråth uth något omkring, så at han liikwäll Kom efter uti Prästegården, och råkades alla uth på Gården, då Klockaren gick föråt in uti samma Stuga som de lämbnade det föra Kiöpta bränwiinet, dee andra gingo een stund efter in, då låg Klockaren på Gålfwet, och hade ett hyande under hufwudet, Påfwen med Kyrckioherdens dräng mente honom afwa sofwit, derföre gingo dee en och annan gång uth och in, Och som Klockaren ey rörde sig, Så Kände Påfwen efter, huru det med honom tilstod, och stack sin hand i hans barm, då han märckte Klockaren ware död. Opå frågan, sade Påfwen, at Kyrckioherdan war med dhe andra een tid uth på gården, doch gick han före in, ey obserwerades, om han gick in i den Stugan som Klockaren war, eller uti sin Cammare, efter

Original side 49:

som för bägge rummen war en förstuga, hwarest Kyrckioherdans hustru och flera af Gårdzfolcket gingo i medler tid både uth och in, och Kunde han icke märcka, at

Klockaren hade i dee andras frånwaro något smakadt af det där ståande bränwiinet, hafwandes Påfwen och Henrik Mangi och fleera af Gårdzfolcket hördt, det Klockaren strax Kullfallit enär han Kom in igenom dören, men dee ey förmodat at han skulle dödt, utan elliest lagdt sig till at sofwa, hafwandes Påfwen intet det ringaste täckn sedt thertill, at några Menniskia honom illa handteradt, fast mindre döden tilskyndet, ey eller som han påstår, fält dhe orden, som Klockare Änkan här ofwan före om honom Refererat, och at han icke heller Kunde dö af dhett bränwiin som de supit, eftersom fyre Personer allenast förtärdt 1/3 Stop.

2. Henrik Larssons Mangi i Siggewara utsago war denne, Att sedan desse alle som Henrik Larsson berättedt, hade efter Prediiken supit litet bränwiin i Prästegården, gingo dee alla till Erik Elingius, där dee sungit någre Gudelige Psalmar, där ifrån åter till Prästegården tillbaka. Henrik gick först in, där Kyrckioherdans Son Erik, dess Rehnwachtare Mikkel Pålsson och Jöns Nilsson Nika i Siggewara inne waro, samt drängen Jöns Persson

Original side 50:

/:dee twänne sidste nu frånwarande:/Kyrckioherdens hustru Susanna Wannea låg och där i Sängen. Enär Klockaren inkom, föll han strax omkull, dock trodde nogen at han skulle dö, utan drogo honom litet afsides till bäncken, Kyrckioherdens Son Erik lade ett hyande under hans hufwud, menandes honom Komma sig före, men efter een Tiime elr. något meer, sågo dee, at intet hopp war om hans liif, ey eller såg han, at byxorne waro honom nederdragne, eller förmärckte han, at någon honom slagit, rördt eller illa handteradt. Af bränwiinet sade Henrik, honom icke heller hafwe dödt, hwar af deelitet supit. Klockarens hustru sade sielf, sig ey heller Känna någon brändewins lucht på hans Kropp.

3. Mikkel Pålsson i Siggewara intygade, sig wara inne uti Kyrckioherdans Kiöke enär Klockaren Lars Johansson där inkom, då han strax fallit omkull brede wid Spisen, Mikkel med dee fleere som där inne war, mente det han icke skulle dö, uthan Komma sig före igen, och tog Kyrckioherdens Son honom under Armarne, och drog honom til bänken, och lade ett hyande under hans Hufwud, wid hwilket tilfälle, Mikkel menar, det Byxorna hafwa låssnadt på honom. Sedan en tiima

Original side 51:

wid pass war förbii, sågo dee, at intet meera liif war hoos honom at förmoda, säyandes jamwäll denne Mikkel, at intet teckn såg, det någhra rördt sin hand på honom.

4. Kyrckioherdens Piga Brita Nilsson dotter Särwio vittnade, det har Klockaren Lars Johansson enär han Kom ifrån Erik Elingius, gått in till Kyrckioherden uti dess Cammare med drängen Jöns Persson, och begärte een sup bränwiin utaf Kyrckioherden som låg i Sängen, dhet han i förstone wägrade, men omsider befalte Brita gifwa dem litet uti en bågare, och då Klockaren söp der af, Kom det allenast neder i halssen och sedan tillbaka genom Mun och Näsan, säyandes, nu har iag fådt nog, satte sigh i Spisen, och Brita gick neder på Gården, Efter een stund Kom hon in uti Kiöket, då Klockaren låg wid bäncken, och ett Hyende under hans hufwud, såsom sofwandes snarckade, doch något bahr nedher om liifwet, men om någon Kläderne oplyft, eller han dem sig af sparckadt, wiste Brita inthet. Brita sade och, at Mikkel gick för henne ifrån Kyrckioherdens Cammare, och hörde hon icke at Kyrckioherden talte ett ondt ord til Klockaren. Påfwen heer och wändt Kroppen några Gånger och welat Öpna hans

Original side 52:

Mun, förmenandes han af Swimmelsen der igenom Komma sig före, men förgäfwes.

5. Den andre Kyrckioherdens Piga Margrete Eriksdotter intygade, at enär Kläckaren Ofwan berörde dag, Kom gåendes uhr Kyrckioherdens Cammare, war hon i förstugan, doch såg hon intet at Klockaren war siuker. Sedan han war inkommen i Kiöket, gick Margrete efter, då han Alleredan war liggande på Gålfwet. Erik Elingius dragit Kroppen till bäncken, lagdt ett hyende under hans hufwud, där han blef liggandes till dess dhe märckte, at han aldeles war död, då hustrun blef efterskickadt, betygandes sig aldrig förstå, det några burit hand på honom.
6. Kyrckioherdens Son Erik Elingius Refererade äfwen som dee andra, att då Klockaren inkom i Kiöket, föll han neder wid Spisen, Erik lyftade Kroppen till bäncken, och lade hyende under hans hufwud, der på Kyrckioherdens hustru let hämpte in sniö och lade på Ansichtet, menandes honom Komma sig före, då han begynte liika som snarcka, folcket gingo så uth och intill dess de sågo honom aldeles döden.

Original side 53:

7. Liika berättelse med Erik Elingius gjorde dess moder hustru Susanna Wannea.
8. Kyrckioherden hr. Kristian Elingius inlade en skriftelig relation om ofta bemelte Kläckares död, som Ord ifrån Ord således lyder:

Klockaren war en Siuklinger ungefär Niio Åhrs tid, och nu det sidsta Året många Gångor dödssiuk, Såsom och Helgemässan och Andersmässan, och Juhl efter Marcknadan och fram på Währen då

han war till Calixwouma illa siuker, men sidst två dagar för Dominica Jubilata näst för ledne Währ, och då han om Morgonen skulle resa till Kyrckian, åter fick ett hårdt anstick, at han trodde sig den Gången icke Komma til Kyrckian men gick litet öfwer, så at han orckade hiit; Efter förrättadt Gudztienst, gick han upp i min stufwa till Erik, der han töfwade med dee andra till öfwer Medaftonen. Sedan gick han neder i Prästegården, Kom först i min Stuga, där han satt något litet. Sedan gick han uth i Kiöket, och när han inkom genom dören, föll genast fremstupa på Gulfwet, utan han öppnade sin Mun til något Ord, då tog Erik och drog honom fram til fönstret, och lade ett Hyende under hans hufwud,

Original side 54:

Sedan gingo dee alla ut på Gården, allenast Piigorne gingo in i Stufwan för deras beställningar som hörde at han upgaf Andan med två swåra Andedrächter. Sedan Pigorne om aftonen hade stillat boskapen, gingo dee alla in i stufwan, då finno dee honom dödna, Strax skickades efter hustrun, som med dee Andra togo honom upp och båro honom uth, dee som ware Närwarande wid hans dödztund och nederfall på Gålfwet wore min hustru, min Erik, Henrik Larsson Mangi, Mikkel Pålsson, Jöns N. Nika, Jöns Persson, bägge Pigorne Brita och Margrete, som här med af oss alla skall Attesteras.

Jukasjärf d. 7 Feb. 1713.

Krist. G. Elingius.

Klockarens Lars Johanssons Änkia tilspordes, om hon har någre flera wittnen förhanden, at låta Afhöra om dess Mans död? Swarades Ney. Widare, om har dee tankar, at någon Meniskia på ett eller annat sätt tilskyndadt berörde hennes Man dess hastige död? Hwar på hon gaf till swars, sig för sin Person aldrig sådant märckt, sedt eller förstådt, doch som han så hastigt dödde till at desto bättre trygga sig sielf, och andra ey ha Ordsak at lembna widrigt omdöme i den

Original side 55:

saken, har hon welat låta ofwannemde Personar giöra sanfärdig berättelse därom.

Så emedan Klockarens Lars Johanssons Änkia hustru Karin Mikkelsdotter sielf dragar inga skiälige misstanckar, det hennes Man af några menniskios tilskyndan död liutit, och af föregående afhöorde wittnens gjorde berättelse, icke eller den ringaste Anledning ther till fins. Tii Kan och Tingzrätten säkarligen sluta, att Lars Johansson af een Naturlig fast än oförmodelig och hastig död är afgången, utan några Menniskios förwällan eller tilskyndan, och Kan altså här efter ingen ha ordsak, at lembna der öfwer annat Omdöme.

6.

Ländzmannen Henrik Jonsson Angaf huru såsom Lappmannen Olof Jakobsson i Siggewara by, är befunnen at hafwe nästledne Juhl et Åhr sedan, stulit ifrån brukzkarlen Anders Ståhlnacke en Kiöres Ren, som Olof sedan måst få honom tillbaka, men åter Juhleafton har han gått till Ståhlnackens Renar, och tagit icke allenast berörda Kiöresreen tillbaka, utan och en liten Ox Reen som honom af Olof derhos war lefweradt, hwarför

Original side 56:

Ståhlnacken igenom Ländzman läth tilsäya Olof Jacobsson Arrest, till lagligit utslag, men Thomas Nilsson Mangi ställt sig för honom i personal borgen till Tings-tiden. I medler tiid har nu Olof tagit flychten, och Stålnacken söker Cautionisten. Och som Thomas Mangi icke kunde undgå sig så ledes Cawerat; Tii bör han och ware Stålnackens Man at skaffa honom Renarne igen, där han icke Kan fremwiisa Karlen nästa Ting.

7.

Bonden Henrik Pålsson i Pello fordrade betalning för tiugu alner Hurst eller gement lärefte, räknadt Sex alnar för hwar Wåg, bliir Sex dlr. 24 öre Kopparmynt utaf Olof Larsson Wodno i Siggewara, som hans fader Pål Pålsson för tiugu Åhr sedan honom bārgat. Olof tilstod fuller sig tagit hurstet, men skall det för Siutton eller Aderton Åhr sedan, medan Pål Pålsson lefde, betalt till nu warande Klockare i Torneå Stad Kristian Jakobsson, doch kunde icke Olof Larsson säya huru många Penningar han till Kristian lefwereradt williandes inwānde, som hade han mera betalt än hurstet war wārdt, och Kristian altdy Året efter sāndt honom två alnar hurst den ena Gāngen, och den andra två allnar Toback.

Original side 57:

Henrik bewiiste, att dess fader uppā sit yttersta sagdt, det hurstet war obetallt, jamwāll at Kristian Jakobsson för Siutton eller Aderton Åhr sedan icke reste här i Lappmarken, och sedan så mycket mindre Kunnat giöra honom fullmechtig. Alt för den skull måste Henrik betala det tagne hurstet med Sex dlr. 24 öre, och söka sin Man Kristian Jakobsson bäst han Kan och gitter, i fall han weet sig något hafwa till honom på samma sin skuld betallt.

8.

Fremledne Brukskrifwarens Karl Biörkmans Änkia hustru Gjertrud Andersdotter beswārade sig öfwer borgaren Samuel Krok, som brukar och tillāgnar sig hennes Sahl. Manss Stuga i Enotäckis, utan hen-

nes wilia, begärandes för den samma Fyretio dalar, och uti Rättegångs Expenser Trettio dlr. Samuel Krok upwiiste Biörkmans Måg Kristian Elingi Köpeskrift uppå samma Stugan, daterat den 27 Marti 1709, där uti han förmäler, sig till nöye wara för samma Stuga betallt, doch utan wiss Summa, eftersom Sahl. Biörkman dhen samma honom till afbetalning af dess hustrus Arf opdragit. Änkian påstod, det Mågen äy hade macht at sällja, eller Kroken at Kiöpa stugan henne Owitterligit. Kroken sade, at Mågen och

Original side 58:

Swärmodren

wore den tiden uti ett bröd, och dee Persedlar som han lefwererade förtärdes af bägge uti ett bo, och påstod sig sagdt för Änkan enär han Kiöpte Stugan, det hon nekade. Rådman wählachtadt Johan Pipping berättade, at enär Sahl. Biörkmans Ägendom anslogs till Cronones afbetalning för dhess Balance, blef stugan i Enotäckis äfwen ther ibland opförd, och äntå ey giorde fyllnaden. Men hustru Gjertrud så wäl som Samuel Krok förmente ey så war. Hwarföre måste dhet bero med denne Sakz sluth till dess berörde Inwentarium opwiisas.

9.

Aldenstund gamble Ländzmannens Per Jönssons Son Per Persson, har nästledit Åhr 1712 medio April, lämnadt sin hustru Kirstin Persdotter med dess några Månader före födde dotter Anna, och sedan hon siukligh blef, Swärföräldrarne på händerne, hwilka om henne och hennes barn måste draga försorg till modren blef dödh Allhålgone tiid, hwar efter barnet äfwen några dagar dödde; Altförden skull pröfwar Tings Rätten, dhet bör Per Nilsson bekomma af sin Måg som

Original side 59:

hela Ägendomen efter barnet niuter för samma dess giorde Omkåstnad och beswär under dess datters och hennes barns födo och skiötzell, Fyra Richsdahlr. som Per Persson och fadren Per Jönsson lofwade honom straxt tilställa.

10.

Amund Persson i Siggewara som igenom sine Renar låtit fördärfwa och förtära för Grufwefougden i Swapewara Erik Jönsson, Tu Renlass höö, dömmes det samme med liika höö återbetala, jemwäll plichter Tree Mark Silfwermyndt för det han heemligen återtagit dhen Ren som Ståhlnacken inwräkt, liikmätigt det 10 Capitlet Bygningabalken.

11.

Såsom för detta Nämndemannen Lars Andersson Lalla i Tingewara by, för några Åhr sedan, emottagit utaf sin Swåger Nämndemannen Olof Henriksson Nyman dhe Etthundrade Femtio dlr. Kopparmyndt, som honom och hans Medarfvingar i Penningar tilfölls i Arf efter dheras fremledna Syster Elin Andersdotter som barnlös dödde, och Lallas Medarfr.

Original side 60:

beklaga, dhet han dem, deras Andehl där af icke tilställa will, hafwandes wähl Lars Lalla uppå Rättens befallning inkommit med een Räkning der öfwer, men dhen befinnas så Ogrundat, at han sine bröder och Swågrar med dess faders begrafningz omkåstnad och andra sådane obewiislige Afföringar till större delen deras Systers Arf dem betala will, som Arfwingarne bewiisa warit fadrens enskiilta Egendom, och med dhem till ingen annan Liquidering sig beqwämma will. Fördenskull fan Tingsrätten i anledning af det 15 Capit. Erfdabalken Landzlagen skiäligit at sluta, det bör Lars Andersson Lalla, återlefwerera dee emottagne 150 dlr., hwilka emillan samptlige Arfwingarne af goda Män föredelas efter lag och hwars och ens rättigheet, broder broders lått och Syster Systers lått, då Lalla bör betalas för dhet han gittar bewiisa sig till en eller annan betallt eller lefwereradt, på det denne twist som det ena Året efter det andra förekommer må blifwa sluten. För oliud in för Rätten sakfålles Lars Andersson Lalla till Tree Marck Smt. till treskiftes efter det 43 Capitlet Tingamåhlbalken

Original side 61:

och Kalmare Recess af Åhr 1483 § 38.

12.

Dato förekommo gamle Jon Nilssons i Siggewara Arfwingar, Nils Jonsson ifrån Norje, hustru Ella Olofsdotter ifrån Koutokejno, Ingrid Jonsdotter i Tingewara, med fleere här i Jukasjärfwi boendes, och tiltalte Henrik Olssons hustru Kirstin Pålsdotter, om några Silfwerbälten, bågare, och annat smått Silfwer, som de förmena wara komne henne i händer under warande Ächtenskap med hennes förre Man Nils Thomasson som war gamle Jöns fosterson, hwar utaf hon efter Protokollet af den 10 Februari 1712, skulle till salo hafwa utbudit ett Silfwerbälte för Tiugu stycken Renar till gamble Per Jönsson, som af berörde Protocoll är at see. Men hustru Kirstin Pålsdotter stod wid sin talan, at hwarken hon eller dess förre Man, henne witterl. något Silfwer af meer eller mindre värde som gamble Jon Nilsson warit ägare till, om händer fådt, niutit eller bekommit. Och som inga yterligare skiähl äre at tilgå. Tii aflade Kirstine fölliande Edh där om med hand å bok sed-

an honom dess wichtigheet noga war under

Original side 62:

rättadt, och hon alt sedan nästledit Åhr sig ther om fådt betänckia, Nembl.: Jag Kirstin Pålsdotter, Svär vid Gud och hans heliga Evangelium, det iag ey weet, att gamla Jon Nilsson i Siggewara, gifwit eller förundt sin foster Son, min framledna Man Thomas Nilsson något Silfwer, af bälten stoop Kosor, skedar eller Mallior, iag ey heller något sådant efter hans död funnit, eller han efter sig lemnadt, som mig witterligit är, och iag altså här med betygar, mig alls intet där af niutit, eller weet på något ställe wara till finnandes, och det så sant mig Gud hielpa till liif och Siähl. För den skull blifwer hustru Kirstin Pålsdotter ifrån gamble Jon Nilssons Arfwingar i förberörde måhl frii ärkänd nu och framdeles.

13.

Det besannade fuller Lappdrängen Nils Persson Aunis Edeligan sin utgifne Attest af detta dato det een Ox Ren handelssman Samuel Persson tilhörig, är af honom stadder ibland Rådman Pippings Renar, som hans Renwachtare Lars Monsson ännu om händer hafwar; doch som Lars påstår, skall samma Reen tilhöra

Original side 63:

Bemelte Rådman Pipping; Tii befaltes Lars at i denna winter wid samma Rehns återkombst ifrån Nories Orten, skaffa honom till Öfwer Tårneå Kyrckia, att där synas af Lappen Amund Håtti som Ren funnit, och ofwannemde Nils Persson Aunis samt bonden Johan Henriksson i Tärende, som samme Reen bäst känna, och wetta at giöra skillnad, hwilken den med rätta tilhörer, åliggiandes den Succiombonnd Parten at bestå alla på kommande Expenser.

14.

Efter skrefne Sakfälte för tresko at inställa sig wid Rätten, at förklara sig, huru dee, som Capellanen hr. Olof Sirma angifwer, Kommit at resa förbii Rånulla Kyrckia, lögerdagen för Tiugutredie sidstledne Trinitatis, men sielfwa sakens slut beroor till näste Ting.

Tingewara	Nils Olsson Sunna.....	3 mrk.
	Anders Andersson Labba.....	3 mrk.
	Jon Larsson Wolla.....	3 mrk.
	Nils Perwa.....	3 mrk.
	Jon Nilsson Uttssa.....	3 mrk.

15.

Bruks Inspektoren högachtadt hr. Lars Sandel

Original side 64:

fremwiiste Herrar
Directeurernes af Wästerbottniske Bärglagens till honom ankomna
skrifwelse, daterat Stockholm den 29 october 1712 af innehåld, det
wälbemelte Herrar förmedelst brist af Penningemedell i desse swåra
Krigstider, blifwit förordsakade, att sätta Priset på det här å
Orten tilwärkade Stångjernnet til Sex marck Lodet. på det sådant må
så mycket bättre Kunna afsättias, och bönderne så wäl som
Lappallmogen finna utvägar till någon sin fördehl det föröytt-
ra Kunna, och myckenheten af de utgifne Sedlarne der med betalas.
Sedan bemelte brefs wälmente Innehåld blef Almogen Grundeligen
förklarad, ärkände den sådant må skyldig wyrndad, och utlofwade
icke allenast för sine fordringar der med wara nögd, utan för-
klarade sig, at skola så härefter som här tilss brukz försslorna
med hwad mere i deras förmågo står willigt efter komma och bruket
betiäna.

Den 13 Februari 1713 Continuerade Tingshållandet i Jukasjärff.

16.

Dato förestältes Lappmannens Knut Nilssons änkia Lucia Olsdotter
i Siggewara by, och

Original side 65:

tilspordes, om hon nu gitter wiisa någre
bät-tre skiähl eller Omständigheter, det Lars Mikkellsson Ullat för
Ellefwe eller Tolf Åhr sedan, ihählslagit hennes Man, än som för-
ledit Åhr, som henne då blef befalt at förese sig med, och Pro-
tocollet af den 10 Februari 1712 utwiisar? Swarade, sig ey hafwe
någon annan eller bättre uplysning at gifwa wid handen, förklar-
andes sig wara nögder med det sluth som Tingsrätten därefter
lembnar Ländz- och Nämde männen, utsade äfwen, sig ey Kunnat in-
hämpa någon Oplysning som kan styrckia Lucia Olsdotters uthsagn,
fördenskul slutz till fölliande Sentens och Dom:

Emedan hustru Lucia Olsotter med ingha wittnen eller på skiähl
Grundade Omständigheeter Gitter bestyrka sin utsagn, at Lars Mik-
kelsson Ullat, ihählslagit hennes Man Knut Nilsson ey eller Kan
sig beropa på någon i lifwet warande at hafwa den gierningen på
tiio eller Ellofwa Åhrs tid uppenbarat; Tii kan Tingsrätten hennes
blåtta berättelse nu så langt efter, intet witzord gifwa, utan
Ansee den för sedermera Opdichtadt, och altdy dömmet hustru Lucia
Olsdotter för obewiisslig beskyllning på Lars Ullat, at

plichta efter det 20 Capitl. Tingmålalbalken Fyratio

Original side 66:

Marck Silfwer-
myndt till treskiftes, Hwilken angifne Högmåls sak, den Höglofl.
Kongl. Swea håfrättz högrättwiisa Omdöma, underdanigst under-
ställdad.

17.

Innewarande 1713 Års Opbördzlängd af dhenna Jukasjärfwi Församb-
ling, uplästes i Allmogens närwaro, och som hwar och en för sig,
erkände sig, efter dess Innehåld skatten betallt, Så blef samma
Längd af Tings Rätten Underskrifwen.

Original side 66:

Anno 1713 den 17 Februari höltz Ordinarie Laga Ting i Torneå Lappmarck uppå Enotäckis Tingsställe med Allmogen af Rånulla, Sondewara och Päldojärfwi Byar, närwarande Cronones Befallningsman welbetrodde Petter Pipping.

Nämbdemän

Nils Nilsson, Anders Andersson, Henrik Mikkellsson Kyro, Johan Hansson, Per Eriksson.

1.

Sedan Tinget war utlyst, och nödige Kongl. Mayts. Förordningar Kungiorde, lät Befallningsman Petter Pipping upläsa sin undfångne fullmacht

Original side 67:

på Lappfougdetiensten uti Torneå och Kiemi Lappmarcker, daterat den 26 November sidstledne, och Högwelborne hr. Baron och Landzhöfdingen hr. Engelbrecht Mannerburgz Immission den 3 Januari innewarande Åhr.

2.

Undersöktes om Befallningsmans wälbetd. Petter Pippingz hållne Opbördzlängd för Innewarande Åhr 1713, och tilstod hwar Skattlapp så mycket betallt som där fins införd.

3.

Emädan såsom Olof Thomasson i Monianiska in för Rätte widkändes och tilstod den skrift som han gifwit till sin Måg Nils Eriksson, hwar uti han Påstår sig opdragit bemelte sin Måg dess ophandlade Andehl uti Idisjärfwi; Tii blef sådant efter begiäran Inprotocolerat.

4.

Det beklagade fuller Handelssmans wältadt. Elias Consteni tienstedträng Henrik Nilsson, Lappmannen Anders Larsson ifrån Koutokejno, at hafwa för några dagar sedan fördt smådeord, och kallat honom Lewiska Hänkie/:eller på Swänska Lispundz Henrik:/som borgaren Johan Niipa besannade. Men som Anders Larsson förklarade sig ey annat wettat, än at Ordet Lewiska warit Henriks tilnamn, och dels

Original side 68:

gångbart hos Allmogen, som närwarande betiänte och borgarskap ey Kunde neka; Fördenskull blef Anders Larsson för denna Gången med intet straff derföre ansädd, doch åtwarnas han, så wähl som Allmogen i Gemen, det dhe härefter sådant Namn, Henrik ey tilägna wid lage straff, Så wida han det för att smädes ord will Optaga och uttyda.

5.

Kyrkioherden Erew. hr. Kristian Elingius opgifwer sin lösa Ägendom till contributions Afgiften in alles700 dlr.

Comminister wid Enotäkis hr. Olof Sirma dessa
fegne medell Opsatte Capellans Huus för..... 30:00
Löös Egendom..... 370:00 = 400 dlr.

Kyrckioherden i Koutokeino hr. Johan Törnberg..... 300 dlr.